DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XIV. ZATURDAG den 23sten DECEMBER, 1826. N. 51

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Z. M. den Koning der Nederlanden, door De Weduwe W. m. Lee

Den 6den December 1826.

WAARSCHOUWING.

AANGEZIEN zekere persoon genaamd *Maria Catkalina*, in de wandeling *Tyntje* hoogwaarschynlyk van slaafsche conditie, dewelke als betrokken zynde in de Crimineele procedure thans wegens het Officie Fiscaal, hangende contra G. C. H. Lehmann, gepræmieerd wegens het fabriceeren van een valsch paspoort, ten behoeve van gemelde Maria Catkalina, niet tegenstaande alle devoiren niet uitvindig te maken is, en echter op dit eiland zich bevindt; Zoo is het dat de Raad Fiscaal ten dienste der Justitie by deze elk en een ieder verbiedt deze voortvlugtige persoon op te houden of te verbergen, maar daarentegen vermaand dezelve uit te leveren, zullende ingevalle zoodanige verscholing geregtelyk mogte bewezen worden, tegen de schuldige zonder eenige connivoctie als heelers van de misdaad *van falsiteit* worden geprocedeerd.

De Raad Fiscaal wil by deze nog opgemerkt hebben, hoe dat het belang van ieder ingezeten allezins vordert, dat de Justitie door laffe toegevendheid in de opsporing van zulk soort van misdaden als deze in het byzonder, de handen niet worden gebonden, aangezien het vervalschen van paspoorten de onvermydelyke gevolgen heeft, dat de meesters hunne slaven hierdoor kunnen verliezen, dewyl de Schipper van vaartuigen die niet genoeg kunnen lezen, of handteekeningen onderkennen, op zoodanige paspoorten de slaven zouden kunnen uitvoeren, en het wegloopen hierdoor behulpzaam zyn, al waarom zelfs het eigenbelang der ingezetenen vordert om ook in dit geval de Justitie de behulpzame hand te bieden.

De Raad Fiscaal dezer en onderhoorige Eilanden,

RAMMELMAN ELSEVIER.

Hoofd Ontvangers Kantoor,
den 15den December 1826.

OP last en van wege het Gouvernement worden de Landsdebiteuren voor het laatst in dit jaar opgeroepen en erostiglyk aangemaand, om, al de reeds vervallene of vóór en op ultimo dezer maand nog te vervallene Adsignatien voor gekochte Producten, Beestjalen enz: Rekeningen van Recognitie, van Interest der uitstaande Hypotheken, van Hoofd & Familie gelden, van Belasting op de Geusurpeerde Gronden en voorts alle andere Landspretentien op dit kantoor ten hunnen laste vervallen, te komen afbetalen vóór of uiterlyk op den 30sten dezer maand.

De genen die verzuimen mogten, zich deze waarschouwing ten nutte te maken, zullen het ongenoegen hebben van, al zeer vroeg in het aanstaande jaar, door den Raad Fiscaal tot de voldoening hunner schuld vervolgd te worden.

De Hoofd Ontvanger dezer Kolonie,

C. L. VAN UYTRECHT.

Den 15den December 1826

PUBLIEKE AANBESTEDING.

Ten dienste der FortificatieWerken te Curaçao.

INGEVOLGE authorisatie van Zyne Excellentie de Schoutbynacht Gouverneur van Curaçao en onderhoorige Eilanden &c. &c. &c. Zal de Luitenant Kolonel Kommandant der Genie alhier, aan den minst doende aanbesteden de leverantie van

HOUT, YZERWAREN en KOPERWERK enz.

Deze besteding zal geschieden op Woensdag den 27sten December 1826 des voormiddags ten Elf uur ten huize van den kastelein Thompson, in het *Commercial Hotel*, alwaar het bestek ter lezing ligt—en nader informatie te bekomen zyn aan het Bureau der Genie binnen het Fort Amsterdam, van s'morgens Acht tot Elf uure

De Luitenant Kolonel Kommandant voornoemd.

J. C. NINABER

Fiscaal's Kantoor, den 22sten December 1826

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledelen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden 17 oncen voor een Reaal; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,

WM. HK GORSIRA, Tweede Klerk.

DE Schoutbynacht Gouverneur en Raden van Policie van Curaçao en onderhoorige Eilanden.

Allen den genen die deze zullen zien of hooren lezen, salut! doen te weten:

Nademaal het aan ons is voorgedragen dat er van tyd tot tyd kalkovens worden gebrand, hetwelk men voorgeeft te geschieden van hout dat van gesloopte vaartuigen afkomstig is; terwyl het daartoe gebruikte hout integendeel in der daad afkomstig is van publieke gronden en plantagien alwaar het gekapt en gestolen wordt door zekere lieden dewelke het aan de kalkbranders verkoopen.

En vermits het aan ons voorgekomen is noodzakelyk te zyn dergelyke handelwyze, welke aan partikulieren schade veroorzaakt en voor het algemeene welzyn allernadeeligst is, tegen te gaan, en alle aanleiding tot berooving der publieke gronden van derzelver houtgewas en tot inbreuk op het wettig eigendom van anderen, zoo veel mogelyk te ontnemen.

Zoo is het, dat wy, na rype overweging, hebben raadzaam en noodig geoordeeld vast te stellen, zoo als vastgesteld wordt by deze: dat het voortaan aan niemand hoegenaamd zal geoorloofd zyn een kalkoven aan te leggen, op te maken en af te branden, of anders gezegd, op eenigerlei manier kalk te branden, zonder alvorens daartoe, telkens verlof aan het gouvernement gevraagd en van hetzelve verkregen te hebben; zullende die gene dewelke voornemens is kalk te branden en daartoe verlof verzoekt, gehouden zyn, aan het gouvernement, met opgave van de grootte of uitgestrektheid van den kalk oven, tevens aantetoonen en voldoende te bewyzen van waar het hout hetwelk tot dat einde zal gebruikt worden afkomstig is of verkregen wordt ten einde het gouvernemeet instaat te stellen daaromtrent te onderzoeken en daarover te oordeelen om, naar bevinding, het kalkbranden toe te staan, als aan hetzelve voldoende zal zyn gebleken dat het benoodigde hout op eigene gronden, met toereikend houtgewas voorzien, of op eene geoorloofde wyze verkregen of verkrygbaar is; of wel geene toestemming te verleenen, indien er, in den geest dezer verordening, reden mogt bestaan om het deswege gedaan verzoek niet in te willigen.— Wordende hierby bepaald dat alle zonder toestemming van het gouvernement aangelegde of opgemaakte kalkovens of gebrande kalk ten voordeele van den lande zullen worden verbeurd verklaard en de overtreder hiervan bovendien verbeuren zal eene boete van twee honderd Guldens ten behoeve van den aanbrenger en van het Officie Fiscaal, elk voor de helfte.

Aldus gearresteerd in des Raads vergadering gehouden op het Gouvernements Huis binnen het Fort Amsterdam op Curaçao den 21sten November 1826, het dertiende Jaar van Zyner Majesteits regering.

De Gouverneur en Raden voornoemd,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van dezelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam en in de Willemstad den 6den December 1826.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

UITTREKSELS VAN ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Londen, Oct. 7.

Brussel, Oct. 1.—Aangezien de ziekte welke sedert eenigen tyd geleden te Groningen geheerscht heeft, steeds aanhoudt, zoo heeft zyne excellentie de minister voor de binnenlandsche zaken raadzaam geoordeeld dat een meer byzonder en naauwkeurig onderzoek zou gedaan worden, door daartoe bevoegde personen, in derzelver oorzaken, gevolgen, uitwerkingen, tegenwoordigen toestand, waarschynelyke voortduring en de middelen om dezelve zoo het mogelyk is, in het toekomende voortekomen. Zyne excellentie heeft goedgevonden, om tot dat einde een kommittée te benoemen bestaande uit de presidenten van het hoofdbestuur van de geneeskunde te Groningen, Overyssel, Friesland en Drenthe en het plaatselyke kommittée te Groningen, ten einde zich naar die plaats te begeven waar dit onderzoek zal gedaan worden, onder het toezigt van den referendaris voor de zaken betreffende de publieke gezondheid in het departement van de binnenlanden, en om een geneeskundig rapport wegens de onderhavige zaak aan het departement inteleveren.— Het kommittée moet tot dat einde op den 6. en October aanstaande te Groningen vergaderen, en de beraadslagingen openen.

October 11.

De vaart van den Rhyn.—Van eene kourant de *Algemeine Zeitung* en andere bronnen hebben wy eenige byzonderheden verzameld wegens de vaart van deze vermaarde rivier, een onderwerp waarvan onze gewone aardrykskundige boeken geene melding maken. De Rhyn heeft haren oorsprong in Zwitzerland en na eenen loop van 700 mylen stort zy uit in de zee in Nederland, stroomende door het grondgebied van Baden, Beyeren, Darmstad, Nassau en Pruissen. De kom of het land waarover zy hare ermen uitstrekt beslaat 70.000 Engelsche mylen en wordt bewoont door 14,000 000 menschen. De vaart strekt zich uit zonder gevaar tot Schaffhausen, 500 mylen afstand van de zee; maar boven Manheim wordt zy zeer onveilig, door kleine eilanden en ondiepten. Van de zee tot Keulen, een afstand van 160 mylen, vindt men volgens de Duitsche nieuwspapieren tien of twaalf voeten water; waarby gevoegd wordt dat de rivier dieper is in den zomer dan in den winter, ontvangende haar water voornamelyk van de Alpische sneeuw. Cogan berigt ons dat van Keulen tot Mentz een afstand van honderd mylen, de rivier bevaarbaar is door platbodems vaartuigen van honderd tot honderd en vyftig voeten lang, dertig tot veertig voeten breed, gaande vier à vyf voeten diep, welke somtyds getrokken of met zeilen voortgezet worden; van Mentz tot Bazel in Zwitzerland vindt men byna dezelfde diepte, maar de menigte ondiepten, eilandjes en rotsen maken het kanaal zeer onveilig. Wierd er een kanaal gemaakt te Schaffhausen, alwaar de val slechts 50 voeten hoog is, zoo zou de inlandsche vaart met kleine vaartuigen uitgestrekt kunnen worden tot het hoofd van het meir Constance en de voortbrengselen van de Alpische valleyen van Zwitzerland en Beyeren, over zee gevoerd worden naar Holland of Engeland. Hare groote armen, de Maes, de Moezel, de Meine, de Nekker &c. zyn ook bevaarbaar tot ver van de monden. Ware zoodanig een uitmuntend natuurlyk kanaal geplaatst in het midden van veertieg millioenen Engelschen of Amerikanen, het zoude het tooneel geweest zyn van den uitgebreidsten en levendigsten handel op de oppervlakte der wereld; maar het ontbreekt moed, kapitaal en een geest tot handeldryven aan het volk; en wat slimmer is, zy zyn verdeeld onder een tiental differente vorsten die den handel van elkanderen door imposten en restrictien beurt om beurt bezwaren, en die alles vereenigen om den buitenlandschen handelaar lasten op te leggen — "Niets" zegt Riesbach "stelt de konstitutie van het Duitsche keizerryk in beter licht dan de vaart van de Rhyn." Elk vorst zoo ver als zyne domeinen zich aan de oevers van de rivier uitstrekt, beschouwt de schepen welke voorby zeilen, als vreemde vaartuigen en belaadt hen zonder onderscheid met byna onverdragelyke tollen. In de 12de en 13de eeuw dwongen de vorsten wier domeinen aan den Rhyn grensden de keizers om hen zoo veel tolregt toetestaan, zoodanig dat elke stad een tolhuis moest zyn — Oorspronkelyk behoorde het tolregt alleen aan de keizers, maar het gebrek aan manschappen, geld en andere diensten, verpligtte hen om hun regt aftestaan en zich daardoor vrienden te maken. Terwyl de anarchie duurde, nam elk een door geweld, hetgene men hem niet vrywillig wilde afstaan, en toen er vrede gemaakt werd, vonden zy middelen om hetgene zy gestolen hadden te blyven behouden. In het kleine distrikt tusschen Mentz en Coblentz, hetwelke door de kronkelingen van de rivier byna 27 Duitsche

mylen bestaat, betaalt men niet minder dan negen tolregten; tusschen Holland en Coblentz zyn er ten minste zestien tolhuizen; elk een dezer brengt zelden minder dan 25 000 à 30 000 guldens 's jaars op. Deze tollen werden niet geheven ter onderhouding van baken en ter opgraving van ondiepten, of voor eenig ander einde ten nutte van den handel; maar werden over het algemeen door de kooplieden betaald als een premie om van plundering bevryd te zyn. Hetgene te voren diefstal was, heeft de tyd die zoo vele misbruiken heiligt, in gegronde regten gestaafd; en gevolgelyk zoo de handel van deze rivier ontheven moest worden van deze bezwaren, de erfleed moest door den staat ingekocht, of op eenige andere wyze vergoed worden. Zoodanig wordt de handel gestremd door deze kwellende imposten, dat de uitvoer van veertien millioenen menschen door de rivier slechts beloopt, volgens den Duitschen uitgever, op zes millioenen guldens (600 000 ponden sterling) en de invoer, veertig millioenen guldens (4 000,000 ponden sterling). Dit is zeer weinig, als wy bedenken dat de inwoners van Rhynsch Duitschland, onder de y-vrigste en bezighandste van geheel vasteland van Europa gerekend worden; zelfs wanneer wy toestaan (hetgeen niet waarschynelyk is) dat de helfte van den buitenlandschen of vreemden handel gevoerd worden over andere wegen. De uit en invoer van Zevenbergen alleen met een millioen inwoners overtreft deze som. Wegens den binnenlandschen handel met de vreemdelingen, welke tevens door zware imposten belast is, wordt er door den Duitscher uitgever geene opgave gedaan; maar van verspreide berigten, welke gevonden worden in reisbeschryvingen, weten wy dat de binnenlandsche handel reeds lang in verval was. De Hudson rivier stroomende door een land, hetwelke bewoond is door minder dan twee millioenen menschen, werd voor eenige jaren geleden bevaard van 2000 vaartuigen; wy twyfelen zeer of de Rhyn thans zoo veel telt; en niet minder dan 78 stoombooten voerden op de Mississippi, in een tyd (1823) toen men op de Rhyn geen enkel soortgelyke te zien kreeg.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Groningen, den 4den Oct.—"Ik heb het genoegen U te berigten dat de verlegenheid waarin wy gedurende een tyd waren, uit gebrek aan geneesheeren, thans niet meer bestaat, aangezien de voornaamsten in hun vak, onlangs alhier zyn aangekomen; als mede eenige studenten. Eenige officieren der gezondheid worden dagelyks verwacht, en de vrees waarin wy verkeerd hebben wordt vervangen door de hoop op eene spoedige uitkomst. Het getal dooden vermindert dagelyks, en het vreesverwekkende karakter van de ziekte is geheel veranderd. Het is te hopen dat het slimste voorby is en dat de ziekte op haar toppunt was. Het is tyd dat er een beterschap komt, want de stad is kompleet een kraneke(n)huis geworden. Honderden van kinderen hebben het verlies hunner ouderen te betreuren en naauwelyks is er eene moeder die geen geliefd kroost te bewenen heeft. Op dit oogenblik zyn er 7000 personen meer of min ziek."

Een brief uit Brussel meldt dat de hitte steeds in denzelfden graad aanhoudt als in het midden van den zomer, waardoor vele verschynselen in het plantgewas voortgebragt wordt. In een der tuinen in den omtrek van daar, kreeg men een tweede oogst van vruchten, en framboozen en aardbezien waren onlangs in overvloed.

Het schynt dat de droogte in sommige plaatsen een kompleet beletsel gesteld heeft aan de vaart van de Rhyn; en de postwagen welke de kommunikatien tusschen de Nederlanden en Duitschland aanhouden, waren gevolgelyk zoodanig overladen, dat het onmogelyk was, voor verscheidene dagen plaatsen te kryggen.

Uitbarsting te Ostende—De Heer Liefmans, 1ste klerk op een der kantoren te Ostende, die op den 2den dezer zich opgehangen had, heeft op zyne tafel een briefje laten leggen, waarin de reden van zyn zelfmoord gegeven wordt, omdat hy meer verklaard had in eenige omstandigheden betrekkelyk het ongeluk van den 19den Sept., hoewel de waarheid, dan hy echter bewyzen kan. De vrees van hiervoor vervolgd te worden heeft hem tot deze wanhoopige daad toevlugt doen nemen. Het volgende wordt gegeven als een afschrift van het briefje:—Dierbare Ouders!—Ik heb verklaard meer dan ik bewyzen kan; schoon onschuldig loop ik gevaar vervolgd te worden; echter heb ik gezien, hetgeen ik verklaard heb. Vergeet uw ongelukkige zoon. (Geteekend) H. Liefmans."

De *Courier des Pays Bas* meldt: al de laatste brieven komen overeen dat het ten laatste bewezen is, dat het ongeluk het werk was van kwaadwilligheid. Volgens geruchten was de lont, welke de uitbarsting veroorzaakt had, eenige minuten te voren aldaar geplaatst. De zelfmoord van den Heer Liefmans strekt om deze geruchten te bevestigen.—*Brusselsche Kourant.*

October 12.

Barcelona, (in Spanje) 30sten Sept.—De kust van onze provintie is in eenen staat van verwarring, ten gevolge der verschyning en aanhoudende tegenwoordigheid van zes Algerynsche oorlogs vaartuigen, welke menige daden van zeerooveryen gepleegd hebben. Onze kustvaarders durven niet uit de haven te gaan.

October 13

Kouranten van Frankfort tot den 6den dezer behelzen een artikel gedagteekend 19den Sept van de grenzen van Moldavie, welke, indien het waar zy, van groot belang is. Dit artikel beeft dat er orders afgevaardigd zyn geworden naar de kommissarissen te Akerman om aan de eisschen van Rusland te voldoen en een beslissend traktaat van vrede te sluiten tusschen de twee landen, aangezien de Sultan Mahmoud zyne groote plannen niet geheel ten uitvoer kan brengen zonder vrede.

Amsterdam 8sten Oct.—Volgens private brieven uit Groningen, was de toestand der ziekte wederom minder gunstig; het getal zieken is zeer toegenomen naar de evenredigheid der dooden, zoo dat op Zaturdag den 30 Sept. er 34 meer by de lyst gevoegd waren. De nood stygt dagelyks hooger, maar men verwacht veel van den yver der geneesheeren, van wie men met veel lof spreekt. Professor Bakker en dokter Wolthers worden byzonderlyk genoemd.

Haarlem 9den Oct—In de week eindigende met den 5den Oct. was het getal dooden te Groningen 158, welke eene vermindering is van slechts 4, vergeleken met de voorgaande week

Rotterdam, 9den Oct.—De berigten van Groningen tot den 5den dezer melden dat het getal zieken verschrikkelyk groot is, wordende hetzelve gesteld op 9 á 10,000.

October 16.

Trieste, Oct 2.—Een vaartuig welke alhier van Smyrna in 20 dagen reis is aangekomen, brengt de tyding van twee zee gevechten welke vóór Samos plaats hadden, waarin de vloot van Kapitein Pacha deerlyk gehavend uitgekomen is. Op den 6den September zal Lord Cochrane zeer waarschynelyk te Napoli di Romanie aankomen. Brieven van Corfu van den 17den September melden dat Athene met mond en krygsbehoeften is voorzien geworden.

Madrid, Oct. 2.—De Heer Lamb heeft na het ontvangen van eenen buitengewonen kourier eene nota ingezonden aan den Heer Salmon, eischende de betaling der aan Engeland verschuldigde sommen, bedragende zamen zeven en een half millioen franken. Men is in het algemeen van gevoelens, dat de nota met eene bedreiging eindigt, dat zoo de betaling (iets byna onmogelyk) niet dadelyk geschiede, Engeland eene of andere plaats zou bezetten om zich te waarborgen. De inzending van deze nota bevestigt hetgene gezegd is geworden wegens eene tusschen Engeland en Frankryk geslotene overeenkomst, om Spanje te dwingen haar stelsel van gouvernement te veranderen.

Brieven van Hamburg melden dat te Ritzebuttel en andere plaatsen, welke in het voorgaande jaar zeer veel door de overstroomingen geleden hebben, de hitte van den laatst geledenen zomer opgevolgd is geworden door eene soort van ziekte als die welke te Groningen, Leeuwaarden, &c heerscht. Het branden van teer vaten in de besmette straten wordt aanbevolen als een middel om de lucht te zuiveren; en veel klem wordt gezet in de Nederlandsche nieuwspapieren aan een verhaal gegeven in "Leigh's Picture of London" welke zegt, dat het afbranden van vele huizen, welke van hout gemaakt en geteerd waren, in den zwaren brand, de uitwerking had, om de hoofdstad van eene pest ziekte te bevryden, welke dikwyls geheerscht had vóor het jaar 1666

October 18.

Frankfort. (aan de Oder) Oct. 5.—Brieven van Moscou melden dat, volgens de laatste berigten van generaal Yermoloff, bevelhebber der armee van Georgie, de Persianen opgehouden hebben verder in het land te dringen, en houden hunne standplaats niet ver van Derbent aangezien het slechte jaargetyde hen in hunne krygsverrigtingen belemmert. De Nomodiaansche stammen welke in opstand zyn tegen de Russen hebben de grootste buiten sporigheden gepleegd tegen de genen die niet in de mogelykheid waren hen te ontslagten. Volgens de militaire voorbereidselen zullen de Persianen met geweld gedreven worden uit de provintien, welke omtrent de Caspische zee gelegen zyn.

REGLEMENT op de invordering der belasting op vaste goederen en eigendommen als mede van hoofdgeld van Slaven, geheven by Publicatie van Gouverneur en Raden van Policie van den 16den November 1826.

Art. 1.

De eerste aangifte van alle vaste of onroerende goederen, en eigendommen, als: huizen, gebouwen, plantagien, tuinen en gronden, als mede van slaven, geschiedt door de respective eigenaars of administrateurs daarvan voor eene Commissie door den Gouverneur daartoe te benoemen.

Art. 2.

By het doen der voormelde aangifte zullen de koopbrieven der onroerende goederen en naamlysten der slaven door de respective eigenaars of administrateurs aan de Commissie worden overgelegd.

Art. 3.

De eigenaars of administrateurs van onroerende goederen en slaven dewelke in gebreken blyven de voorzeide aangifte met overlegging der koopbrieven dier goederen en naamlysten der slaven, binnen den daartoe bepaalden tyd, aan de Commissie te doen, zullen ten behoeve van de koloniale kas verbeuren het bedrag der belasting over den termyn of de termynen waarin het verzuim van aangifte heeft plaats gehad, boven en behalve de gewone belasting dewelke buiten die aangifte ingevolge andere documenten of vroegere opgaven of wel op zoodanige andere wyze als zulks best geschieden kan, zal worden bepaald en waaraan de belastingschuldigen zich, zonder regt van tegenspraak, zullen moeten onderwerpen zoo lang zy in het doen dier aangifte nalatig blyven; onverminderd zoodanige andere maatregels als welke daaromtrent mogten worden noodig geoordeeld.

Art. 4.

De belasting op onroerende goederen, als: huizen, gebouwen, plantagien, tuinen en gronden zal geheven worden van de waarde daarvan, welke onveranderlyk daarvoor zal gehouden worden te zyn een derde van de drie laatste koopschatten by elkander genomen zonder eenig aftrek van de bedragen der inventarissen van de plantagien of tuinen.

Art. 5.

Van de alzoo ingevolge het laatst voorgaande artikel bepaalde waarde der plantagien en tuinen, zal er een derde worden afgetrokken als een equivalent van het bedrag des inventaris en van de andere twee derden zal de belasting betaald worden.

Art. 6.

De belastingen op vaste goederen en slaven zullen in drie maandelyksche termynen, telkens een vierde gedeelte van het verschuldigde over een geheel Jaar binnen acht dagen na het verloopen kwartaal, moeten worden betaald.

Art. 7.

De aanslag geschiedt Jaarlyks uit en ingevolge het register of de registers hetwelk of dewelke van de onroerende goederen en slaven ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien zal of zullen worden aangelegd en gehouden.

Art. 8.

Jaarlyks voor het einde der maand January zal er aan ieder belastingschuldigen, eenen ten Raad Contrarolleurs kantore geregistreerde rekening van den aanslag over het geheele Jaar worden bezorgd, waarop de betaling op en binnen den by het 6de artikel bepaalden tyd, zonder verdere aanmaning daartoe, zal moeten geschieden, tegen kwitantie daarvoor op de voormelde rekening, dewelke telkens moet worden overgelegd.

Art. 9.

De eigenaren of administrateurs van slaven zullen gehouden zyn Jaarlyks tusschen den 2den en 8sten January aan het Raad Contrarolleurs kantoor schriftelyke opgaven by namen te doen van de kinderen door hunne slavinnen verwekt; zoo wel als van de slaven die door hen in het afgeloopen jaar gekocht, verkocht of veraliëneerd zyn, met vermelding der namen van de genen die bezitters van de veraliëneerde slaven geworden zyn, ten einde daarvoor belast of ontlast te worden, op verbeurte, in het eerste geval, van het bedrag der belasting over een geheel jaar, buiten en behalve de gewone belasting, en in het andere geval, van alle regt van afschryving of vermindering der belasting over het loopende jaar wegens overlyden of aliënatie van eenig slaaf.

Art. 10.

Alle aangiften van slaven zullen met eede moeten bekrachtigd worden, wanneer de Gouverneur mogt noodig oordeelen zulks van de aangevers te doen vorderen.

Art. 11.

De belasting op veraliëneerd wordende onroerende goederen neemt aanvang ten laste van den nieuwen eigenaar met het kwartaal volgende op dat, waarin het transport daarvan zal zyn gedaan, daarom zal de veraliëneerder aansprakelyk zyn en betalen moeten de belasting tot en met het

einde van het kwartaal in welk het transport geschiedt.

Art. 12.

Niet alleen onroerende goederen en slaven, maar ook alle roerende goederen van den eigenaar der onroerende goederen en slaven zyn ten allen tyde aansprakelyk voor de op de onroerende goederen en slaven verschuldigde belasting, niettegenstaande eenige ten aanzien derzelve aan te gaan accoorden,contracten of te verleenen transporten of hypotheken.

Art. 13.

Geene onroerende goederen zullen mogen worden getransporteerd of verhypothekeerd, alvorens dat de eigenaar of administrateur daarvan de door hem verschuldigde belastingen op onroerende goederen en slaven ten volle zal hebben afbetaald, van hetwelk aan de Raden en Secretaris voor dewelke het transport of hypotheek gepasseerd wordt,bewys zal moeten worden gegeven door vertooning van de kwitantie deswege, waarvan op het transport of hypotheek melding zal moeten gemaakt worden.

Art. 14.

In geval van splitsing van eenig onroerend goed, het zy huis, gebouw of gronden, en wel namelyk door verkoop of alienatie van eenig gedeelte van het geheel, zal de koopschat van het verkochte of veralieneerde gedeelte afgetrokken worden van de, ingevolge het 4de artikel, bepaalde waarde van het geheel, en zal de eigenaar van het alzoo gesplitste onroerend goed ontlast worden voor den koopschat van het daarvan afgescheiden gedeelte, zoo nogtans dat wanneer de koopschat van het afgescheiden gedeelte meer bedraagt dan de helft van de aangeslagene en bepaalde waarde van het gesplitste goed, in dat geval de aangeslagene of bepaalde waarde van het gesplitste goed zelve nimmer voor minder dan de helft zal verminderd worden, het zy dat er na die plaats gehad hebbende vermindering tot de helfte toe, al of niet eenige splitsing meer mogt geschieden; zoodanig dat de eigenaar van een gesplitst onroerend goed welks aangeslagen of bepaalde waarde reeds door die splitsing tot de helft toe is verminderd geworden voortdurend van de andere helft de belasting zal blyven betalen, om het even of het goed daarna wederom al of niet eenige splitsing ondergaat; terwyl de gene die eigenaar van eenig aldus afgescheiden deel geworden is, zal worden aangeslagen voor en belast worden met den koopschat van het in eigendom verkregen gedeelte om daarvan de belasting te betalen van het begin af aan van het kwartaal eerstvolgende op dat in welk de aangifte van de koop en verkoop of alienatie ter Secretary van den Raad van Policie zal zyn gedaan; en zullen de belanghebbenden binnen veertien dagen na de voormelde aangifte ter gemelde Secretary, ten kantore van den Raad Contrarolleur der Financien ook aangifte der tusschen hen plaats gehad hebbende transactie moeten doen, op pœne dat de veraliëneerder zal gehouden zyn de belasting van de volle aangeslagene waarde van zyn onroerend goed te betalen en dat de gene die eigenaar van eenig gedeelte daarvan geworden is, het dubbel der belasting van den koopschat van dat gedeelte zal moeten betalen over de termynen gedurende welke hy in gebreken mogt zyn gebleven de aangifte ten opgemelde Raad Contrarolleurs kantoor te doen.

Art. 15.

By wanbetaling der voormelde belastingen by het einde van elken termyn binnen den bepaalden tyd, zal het verschuldigde met een percent 'smaands verhoogd en de belastingschuldige daarvoor belast worden, om na verloop van een Jaar van denzelven geregtelyk te worden ingevorderd, onverminderd het regt hetwelk aan het Gouvernement wordt voorbehouden om de geregtelyke invordering vroeger te laten geschieden byaldien de toestand der koloniale kas zulks mogt vereischen.

Gearresteerd by besluit van den Raad van Policie van den 19den December 1826.

De Raad voormeld,

(w. g.) CANTZ'LAAR.

Ter ordonnantie van denzelven,

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

Gepubliceerd binnen het Fort Amsterdam, en in de Willemstad op den 22sten daaropvolgende.

(w. g.) W. PRINCE, Sec.

From the information which we have gleaned thro' the perusal of public prints and private correspondence from Venezuela, we are happy to conclude that the political disturbances in that delightful and fertile country are drawing to a close with a celerity which by far exceeds our expectation, and that commerce and public credit will again assume their former importance. The departments of Apure, Orinoco and Maturin, (formerlyCumana) have adhered to the resolution adopted by Caracas relative to a federal government, and submitted themselves to the authority of the civil and military chief General José Antonio Paez, having at the same time unanimously agreed upon appointing their respective Representatives for the installment of a Congres at Valencia on the 15th of January 1827. On the other hand the President Liberator General Simon Bolivar on his arrival at Bogota invited by the inhabitants of those departments, has fully approved the measures hitherto pursued, and acknowledged in General Paez the necessary requisites to lead the operation.

The President has found out that Paez has observed a line of conduct which alone was calculated to ward off the evils with which the country was threatened, and consequently approves his proceedings with a protestation to enforce the same, until the wishes of the inhabitants as regards the federal system shall be complied with—led by this object, he was to commence his march from Bogota on the 25th November, and in his communication to Paez, who is authorized to make military promotions, he strongly recommends colonel Diego Ibarra to the rank of Brigadier General, to which the latter has been duly promoted, as a reward for the fulfilling of the commission he was entrusted with—General Paez flattered by the kind disposition of the President, has issued the following proclamation, which, replete as it is with principles of moderation, needs however no further comment.

José Antonio Paez, civil and military chief of Venezuela &c.

Venezuelians—Our evils have come to an end: The Liberator has heard our voice in the centre of Peru and flies to our assistance: as a true Venezuelian and a true Caraccanian he will lay before you the greatness of his name—the immensity of his services—and his powerful influence as tokens of his affection and guarantees for your preservation and union: He has disregarded the Dictatorship which was offered to him by a grateful people in a distant region, and as a worthy citizen, the relief solicited of him in behalf of his native soil, was his only object. Our brother, our friend is now approaching with open arms to press us to his heart.

Venezuelians!—The most illustrious son of our country and of glory—the first hero for his mighty deeds in the field of battle, comes back with the purest love to see his companions at arms, and visit the spots where rest the monuments of his glory. His presence will secure our happiness—and far from doing away the civil and military command, which the people have conferred on me, his object is to assist us with his advices—wisdom—and his profound experience to mould the intended reforms into a state of perfection.

Prepare yourselves to receive him—and like the parched land which smiles when moistened with dew, greet the showers of blessings which will by far surpass your wishes. Bolivar was great even to admiration, and from this day Venezuela should range him with the Gods.—Dismiss all apprehensions and allow a free course to the effusion of your purest joy—rely on my authority and should you not deem it sufficient, I offer you my life—my honour—nay my blood as your guarantees. Let joy and mirth pervade every heart, and succeed to past evils which Venezuela must now bury into eternal oblivion, and direct its attention towards the great men, whom we shall see among us

Head quarters Valencia, 15th Dec. 1826.—16.

JOSE ANTONIO PAEZ.

Proclamation of the Liberator.

Venezuelians!—The glory of your brave champions has been tarnished by the crime of fratricide—is that the wreath which was to crown your virtue and your valor? No slope your parricidious arms—and spare your country. Listen to the voice of your brother and your companion, before you make the last sacrifice of that blood which has eluded the grasp of tyranny and which Heaven was preserving for the support of the Republic of Heroes.

Venezuelians!—I solemnly pledge my word that a convocation of the people shall be made in order calmly to deliberate on their welfare and their sovereignty. You will be ere long—nay—before the expiration of this year, consulted to declare yourselves as regards the time—place—and manner intended to be agreed upon for the grand national Convention. There you will without restraint declare your sovereignty. There you will publish your fundamental laws—and as the sole arbiters of your fate, select that which may be most conducive to your happiness. Unbiased by those in power—or by any private individual—or even by a portion of the community the majority will constitute the sovereign body. He is a tyrant who assumes the privilege of the people and his power the work of usurpation.

Venezuelians!—I march towards you, determined to place myself between your bayonets and your breast. I prefer to die rather than see you dishonoured—ignominy is still worse than tyranny to avoid which we have sacrificed every thing. Wo to those who spurn my admonition and are found deficient in their duty.

Head quarters of the Liberator, Maracaybo, 16th December 1826.—16.

BOLIVAR.

FROM ENGLISH PAPERS.

London, Oct. 9.

[From the Etoile of Saturday.]

Odessa, Sept. 15.—The claims of Russian subjects amount to 6,000 000 roubles in silver, of about 1,000 000*l.* which Turkey will have to pay. These claims were made known to the Commissioners at the opening of the Conferences at Akermann, and they wished immediately to break them up, saying they had not the necessary instructions. They then asked for time to get instructions from Constantinople. They were allowed first to Sept. 25, and subsequently to Oct. 7th as the definitive term. Count Woronzow and the Marquess Ribeaupierre immediately sent a courier to M. Minziaky at Constantinople, to inform him of the state of the negociation. When we consider the present crisis of the Turkish government, we cannot suppose that it will refuse any of these demands. The Ottoman Commissioners, Hedi and Ibrahim Effendi, are really to be pitied. Each of their proceedings shews they fear their heads will answer for the success of their mission. Letters from Constantinople, of September 9, state that the sixth and richest part of the capital had been burnt by the Janissaries.—The loss sustained by the government is valued at more than 200,000,000 piastres. In the midst of these disasters, the Russian minister sent, on Sept. 4. the Ultimatum of his Sovereign. The Reis Effendi exclaimed,on receiving it—"They wish, then, to put the poignard to our throat."

Madrid, Sept 25—(*Private Letter.*—Some disorders took place last week at San Ildefonso. They were caused by the *Gards du Corps*, who, following the example of the Royalist volunteers in different parts of the Peninsula, collected simultaneously in different coffee houses,and cried," Long live the King without Parliament!" "Death to the Negros!" "Down with the ministry!" In the evening, they went in great numbers to the Theatre, where similar tumults and cries took place. The business has been inquired into, and a Colonel and a captain, the authors and directors of the tumult, have been sentenced to four years' imprisonment in the Fort de Terras de San Pedro.

Vienna, Sept. 27—We hear that the Infant, Don Miguel, having received a summons from his sister, the Regent of Portugal, to decide in three days concerning the oath to be taken to the Constitutional Charter of his brother, Don Pedro, sent an answer to Lisbon, on the 17th instant. Without protesting formally against the establishment of a Constitution, his Royal Highness declares, that he has written directly to his brother on the subject of his personal claims to the Regency, during the prolonged absence or minority of the Sovereign, and that he will wait till the Emperor informs him of his intentions. He, moreover, declares, that he will follow the advice of his august Protector, the Emperor of Austria, who was then absent from Vienna, and will act according to the decision of this Monarch. The Baron de Villasecca sent a courier to Lisbon on the 17th, with this answer.

October 10.

Extract of a letter from Brussels:—"I was enabled a few days since, to state positively; that the lamentable occurrence at Ostend was caused by an incendiary, and it now appears, that the infamous perpetrator threw a lighted match among some combustibles, on the 19th of September, a few minutes before the explosion occurred. Such circumstances have recently come to light as will enable the government speedily to bring to justice the parties concerned."

Gibraltar letters and papers have been received to the 17th ult. The post from Madrid to the garrison was interrupted by one of the numerous detachments of robbers that infest the mountainous country on the route. There is a report that they have made a descent in considerable numbers on the towns on the eastern coast.

The following extract of a private letter, dated Caracas, August 28th, will be read with some interest:

"The merchants of La Guayra and Caracas have been called upon to grant a voluntary loan to the Provisional Government, in monthly instalments, for six months, 4,000 dollars each month, as 24,000 dollars were required for the troops, which amount should be repaid, with interest, at the rate of one half per cent per month. A list was circulated, and some signed 100 dollars, others 50 dollars, and so on; the authorities, however, seeing that the amounts subscribed were not adequate, changed the voluntary into a forced contribution, in which a-

very one was taxed according to the arbitrary estimation of the intendant; but one and all refused, and there the matter rests.

[From the Journal des Debats of Saturday.]

Paris Oct 6.—The evasive and dilatory answer given by the Infant, Don Miguel, to the demand of the Princess Regent, bears the character of Austrian policy; for who could believe that Don Miguel, when he took this means of lengthening the discussion, did not know the opinion of the Austrian Cabinet. It is that Cabinet which advised that answer which we should not otherwise blame. But Prince Metternich wishes only to gain time to require ostensibly some guarantees for the consequences of the establishment of the Constitutional system, and secretly, some modification in the system itself. But this slowness can only insure the triumph of liberty, though at a later period. The Austrian Cabinet have not given a threatening answer, it is true. That is not its system; besides another affair occupies all political minds, namely, of the Turks and the Russians. We perceive that terror reigns in the Divan. The propositions of the Russian *Ultimatum*, as to the political Government of Moldavia and Wallachia, and the compensation to Russian subjects, to the amount of 24,000,000 francs, will never be accepted.

M. le Comte d'Harcourt writes as follows, on the 27th July:—"I arrived at Hydra on the 23d. The fleet set sail to the number of 25 brigs of war, besides smaller vessels, under Sachturis, for Samos. Great energy and activity are observable at Hydra. A second division, nearly equal, remains under Miaulis, intended for the attack of the Turkish and Egyptian fleets off Coron. The sailors being afraid of leaving their wives and children behind them without protection, the Chiefs requested me to furnish the pay of 1,800 brave fellows who escaped from Missolonghi. I accordingly supplied 30,000f., and have taken every means to prevent it from being turned from its proper destination. Yesterday I saw Nikitas; his flags, previous to his departure for the Morea, with 600 men, were blessed. He is an honest and disinterested man, who has the confidence of his troops. In three days Karaiskaki will set out with 2,000 men to assist Attica, and will be recruited on the way with the like number. Men are wanting here less than money. Reschid Pacha is in Livadia. He had led 40,000 men before Missolonghi, and scarcely 7,000 remain. He guards Romelia from Missolonghi to Athens. Fabvier is in Methana, opposite Egina. He has provided for the defence of the Isthmus. A large steam-vessel is expected in it, commanded by captain Hasting: it carries 8 46 pounders. Polemis is supplied for two years; Corinth, Athens, and Malvoisia for a year. M. Bailly is very zealous, and renders great services to the Greeks." Here follows an extract from a letter from all the administrative Commissions of Greece to the Count d'Harcourt. In it they expressed the liveliest gratitude for the important and innumerable services which they had received from all the nations of Europe, and particularly from France, through the means of the Count. Whatever might be the efforts of their enemies, they doubted not, by their assistance, that Greece would triumph over them all. In a letter to M. Eynard, after thanking him for his zeal and activity, they announce the arrival of several cargoes of provisions from France, Germany, & Switzerland. It adds that steam vessels are indispensable to continue the war, and prevent the supply of Ibrahim's army, and which would end by exhausting Greece. The Greek Committee, by the last courier, has received news from England, which give some hopes that the steam vessel constructed at London may depart at the beginning of the next month.

October 11.

The Postmaster General has promulgated the following new regulation as to the Mails for Mexico, St. Domingo, Cuba and Jamaica:—

"General Post office, Oct. 9, 1826.

"For the future an additional mail for Jamaica will be made up in London, on the third Wednesday in every month, to be conveyed by packet from Falmouth, which will also take out the mail for Mexico, which has hitherto gone by the Jamaica mail of the first Wednesday in every month. Letters for St. Domingo (Hayti) and for Cuba (Havannah), will be forwarded by this packet—those for St. Domingo to be charged as letters for Jamaica, and those for Cuba as letters for Mexico.

"The postage upon such letters must be paid in this country.

"No letters for the other British West India Islands, or for Colombia, can be forwarded by this mail."

Extract from a private letter from Naples, dated the 23d ult:—"Lord Cochrane has been some time at Messina, under the name of Mr Baring. His Lordship sails in the Hermaphrodite rigged vessel purchased of Mr Perkins, and there is every appearance of the latitude of Sicily being fixed on as the rendezvous of the vessels expected to support his Lordship and the Greek cause; but, from all accounts, the differences and jealousies are so great among the Greek leaders, that no reliance can be placed on their co operation."

A letter from Port au prince, dated Aug. 22, contains the information, not unexpected by the trading world, that the British Consul General has stated that articles to form the basis of a Commercial Treaty between Great Britain and Hayti have been signed.

[From the Etoile of Monday.]

Odessa Sept. 19.—The eruption of the Persians has been a signal for an almost general insurrection in their favour. Among the Tartars in Carabat, Schirwan, Cheeis, and Elisabethpol. The Russians have evacuated these provinces, as well as a part of Sounkeire. The people of the mountains are acting with violence. On the side of the Caspian Sea, the enemy has penetrated as far as Coubis, in the neighbourhood of Derbent, which he is blockading. The Russians will not act on the offensive, as it appears, till after the arrival of reinforcements, but in the mean time the country is ravaged. The consternation amongst the Armenian merchants is very great; they have suspended all their business and all payments. Teflis, the entrepot for the merchandize consumed in Georgia, or sent into Persia, loses its most important market by the irruption of the Persians into the frontier provinces.

Madrid, Sept. 28.—M. Cevallos, formerly minister of State, and exiled in 1823, by the Decree of Xeres, as Counsellor of State during the Constitutional regime, has obtained permission to return to Madrid from Seville, where he is at present. The Intendant of Police at Cadiz has caused several other persons to be arrested who are concerned, it is said, in the illegal business of the vessels. A strange circumstance excited the attention of the people of this town on the 9th instant. A young baker walked through the streets during three quarters of an hour, crying "Long live the Constitution!" He was accompanied by some men and boys, who did not join him in his cries. He was at length arrested, after having made some resistance with a knife. The Intendant of the Police, informed of the circumstance, hastened to adopt severe measures of precaution. At his request, patrols of French troops, infantry and cavalry were spread over the town during the night. The Police Officers were doubled, and the Intendent remained up till two o'clock in the morning. General Aymerick, the military governor, is to inquire into this business. The baker is said to be out of his mind. The *Madrid Gazette* of the 26th and 28th, refutes with much bitterness the dark description given by the *Journal du Commerce* of the situation of Spain, particularly of the capital. The refutation is not strictly true, but no doubt the correspondent of the Journal exaggerates, when he says, the grass grows in the streets of Madrid, and that the Prado is only occupied by prostitutes and *gardes du corps.*

October 12.

The east coast of Spain has been thrown into a state of great agitation, by the appearance of an Algerine fleet of six vessels of war. The squadron is reported to have captured about fifteen sail, chiefly coasting vessels; and the Spaniards are so electrified by the event, and the dreadful prospects of slavery, if taken, that none of the vessels can get a crew to proceed to sea. The fleet appeared off Barcelona from the 20th to the 30th Sept.

FROM 'EL COLOMBIANO'

Caracas, November 29.

The *Colombiano* closes its humble, but honest career, this day, and in like manner as the counsels of dying men are usually more impressive than those delivered in the hey day of health and the passions, so we shall avail ourselves of our editorial dissolution, and with more than usual solemnity, bespeak attention to our parting advice.

The political contrast which the Republic presents, between the period when we commenced this paper, and its close, are surprising and important. At the former period, the central goverment had the support and admiration of the whole nation,—now, "none so poor to do it reverence,"—abuses and oppression have dispelled the illusion, and from colonies of Bogota, such as the extreme points of our Atlantic and Pacific possessions decidedly were, we behold the Departments, however divided amongst each other, united in abhorrence of this bondage.

In tracing the cause of a change so general, it becomes highly instructive to distinguish accurately between the errors of theory and of practice; in as much as by confounding them, we shall inevitably mistake our disease and its cure. The greatest evil to be ascribed to the former system, was in our opinion, its centralism on so vast a scale, and under circumstances so peculiar as ours. The body thus became too diminutive for the gigantic limbs, and between the heart and the extremities of the Republic, there was an unequal and languid circulation; whilst by contraction, the arm of administration and the laws would have become stronger, and the rights of social order more easily maintained. Every thing demonstrated the instability of such a system—cases the most frivolous, even when obviously just, were made matter of appeal to Bogota, and after months of delay, and in some instances, years, the result in nine cases out of ten, was unfavorable to the appellant and to justice; even when otherwise, corruption and the extortions of agents made success itself worthless; in so much that it has long been a common observation, that to obtain justice, was a more expensive and tedious process in Bogota, than in Madrid, with this further difference, that in the one case men paid for success, and for failure in the other; whilst so essential was this subserviency to Bogota, deemed by the general government, that Intendents of departments—of departments large enough for nations, were declared to be but passive agents of the Executive, and bereft of all discretionary powers. These were intolerable oppressions, and may be fairly traced to that principle of the Constitution, which by fixing the capital of the Atlantic and Pacific coasts, in a spot so remote and isolated, and precluding all appeal thereto in person, left the inhabitants of remote departments at the mercy of avaricious and intriguing men. But with the exception of this one false principle, we believe the theory of our Constitution to be sound and good, and those who hope to find in new theories alone, a remedy for all the political, financial, and social evils which afflict us know little of the human heart, or the history of nations. For this reason it is that the approaching meeting of the Deputies in Valencia, is an event of peculiar interest. We are tired of the declamations of empty philosophy and of ingenious theories, more flattering to the pride of learning, than useful to the people; and desire rather a reform in practice, than in principles. The secret of good government consists more in the improvement of men than of maxims, and in devising effectual means for restraining public corruption and intrigue; vices from which, we grieve to say, we are not exempt. If this grand and substantial reform be not obtained, it matters little in our opinion, which of the several forms of government that now invite attention be ours,

"For forms of government let fools contest,
"That which is best administered is best."

Although we do not go quite the length of the poet, we think with him, that it is in the morals of the people and their rulers, and not in inert theories, that a nation's happiness consists; and if it be true that our greatest misfortunes hitherto have arisen rather from bad morals than bad measures, these misfortunes will adhere to us through every change, that does not infuse into the body politic more social and moral virtue. We repeat that it is a self deception to imagine that the mere forms of federation, or any other forms, will bring with them improvement, if feelings of virtue and integrity, be not cultivated in the people, and all men brought within the influence of the law, without respect of rank, or persons. This is the grand and difficult task which devolves on our reformists. Their own characters and that of the country, require that they should so discharge their arduous office, as to satisfy the Republic, and the world at large, that we do not come under the censure of the celebrated Lord Bacon, who has somewhere observed. "*It is good not to try Experiments in States, except the Necessity be urgent or the Utility evident; and well to beware that it be the Reformation that draweth on the Change, and not the Desire of Change that pretendeth the Reformation.*"

The Editor now takes his final leave of the Public, grateful for the approbation with which it has for the most part honored his humble labours. The epitaph of the *Colombiano* will be best read in its columns, and those who decline seeking it there, should at least bestow on it the charity of their silence. Some few however who think reading and examination no part of the critic's office, will continue to mangle its poor remains, as they have already done the living body, and quote in their justification, principles which their malignity has engendered, but which are no where to be found in this paper,—we may safely leave both the aspersed and his aspersers to their own consciences.

During four years that we have been before the Public, we have seldom if ever alluded in our columns, either to the persons or interests of the Proprietors of this paper. Our principles and discussions have been exclusively Colombian, nor can any thing like private influence be found in our pages. The time however has now arrived when we may with decency state, that if the *Colombiano* has outlived many of its cotemporaries in this city, far excelling it in talent and in learning, the merit is neither due to us, nor to public support, (which has been at all times unequal to the expences of this paper,) but to the philanthropy of a few men, who though far removed from us, deem no sacrifice too great for the prosperity of Colombia and who from our earliest struggles, until now, have fairly deserved the application of our motto, "*Non exercitus neque thesauri præsidia regni sunt, verum amici.*"

We observe in the London papers, some facts and comments, very unfavourable to our minister in that capital, which we trust for the credit of the nation and himself, he will be able to disprove. By these statements it appears that Mr. Hurtado occasioned a rise in Colombian funds, of 9 per cent. in a few days, by directing insurances to be effected on 825,000 dollars, stated by him to be in progress from Carthagena to England, for the payment of the interest of our debt. The money of course did not arrive, and the only effect produced by this *ruse*, was a sudden rise in our funds, of which speculators availed themselves, to sell out with a profit of nine per cent. greater than they could otherwise have obtained. The funds then declined from 45, to their original quotation of 36 per cent. Some very pointed remonstrances have passed on this subject between the loan contractors and Mr. Hurtado, which have however produced no satisfactory explanation of the affair. It has excited general displeasure on the London Stock of Exchange, and engrossed much of the attention of the London Journals. We regret that the non possession of them prevents us from giving extracts.

Lyst der sedert den 15den tot den 22sten dezer aangebragte en onafgehaalde brieven.

M Lopes	Dewed. M. Schotborgh
M E Fles	D Esperse
G Lefrair Fils	Lochi Leon
P de Echezwria	E H Gomez
Jorge Curiel	A Matei
Josefa de Endaia Viuda de Bria	C Fuornie
M A Del Rio	B Matcheon
J F de Altona	J Martina
Josef Joquin de Alto legoirre	M P Ringelen
Rofina Lezchundi	G Apitz
J V Graziren	C W Zeppenfeld
	L Raveo

Curaçao den 22sten December 1826.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—DECEMBER.

16.	bark Marie Manuela, Fernandez,	Coro
	golet Union Philantropica, Casseres,	dito
	brik Mariana, Davis,	Puerto Cabello
	golet Anna, Blanc,	Porto Rico
18	galjoot Louise Margeritha, Möller,	Maracaybo
	brik Boen Amigo, Revans,	Puerto Cabello
	golet Groot Maria, Van Luyk,	dito
	brik Alexander, Marten,	Hamburg
	golet Constancia, Price,	Puerto Cabello
	—— Sara Maria, Bolwig,	Demerary
21.	—— De Hoop, Requester,	Porto Rico
	—— Favorite, Maroonje,	La Guayra

UITGEKLAARD—DECEMBER.

18.	golet Dorothea, Evertsz,	Aruba
19.	—— Union Philantropica, Casseres,	Coro
20.	bark Marie Manuela, Fernandez,	dito
	golet Anna, Abeoster,	Porto Rico
21.	—— Sara Maria, Bolwig,	St. Thomas
	—— Favorite, Maroonje,	Coro
22.	—— Macdonough, Selby,	New Orleans

EVANGELISCHE KERK.

Zondag den 24sten December ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Maandag den 25sten December ten 9 ure
Predikdienst door Ds. G. B. Bosch.

Dingsdag den 26sten December ten 9 ure.
Predikdienst door Ds. J. Muller, J. A. Z.

Z. M.'s korvet de Pallas, is te La Guayra in 44 uren aangekomen.

Uit private berigten en nieuwspapieren van Venezuela, zien wy met genoegen dat de staatkundige gebeurtenissen, welke dat schoon en vruchtbaar land ontroerd hebben, welhaast ten einde zullen komen, ja zelfs spoediger dan wy verwacht hebben, zoo dat de handel en het publieke credit aldaar zich weder zullen herstellen.

De departementen van Apure, Orinoco en Maturin (voormaals Cumana) zyn toegetreden in het besluit genomen door Caracas, ter daarstelling van een federaal gouvernement, en hebben zich onderworpen aan het gezag van den civilen en militairen opperbevelhebber José Antonio Paez, zynde terzelver tyd overeengekomen om hunne respective vertegenwoordigers te zenden by de opening van een kongres, hetwelke op den 15den January 1827 te Valencia zal gehouden worden. Ook heeft de President Bevryder Generaal Simon Bolivar by zyne aankomst te Bogota, daartoe door de inwoners dier departementen, uitgenoodigd, ten volle goedgekeurd de maatregels welke tot hiertoe genomen zyn, en erkend in generaal Paez de noodige bevoegdheid om de zaken te bestieren.

De President heeft ingezien dat generaal Paez een gedrag gehouden had, hetwelke alleen berekend was, om de rampen, waarmede het land gedreigd was aftekeren, en gevolgelyk keurt hy zyne handelwyze goed met aanbeveling om dezelve voortezetten, tot dat de wenschen der Inwoners voor een federaal stelsel van gouvernement zullen zyn vervuld. Dien ten gevolge zal hy op den 25sten November van Bogota vertrekken; en in zyne kommunikatie aan Paez, die bevoegd is militaire bevorderingen te doen, beveelt hy ten sterkste aan den kolonel Diego Iribarra om tot den rang van brigadier generaal te bevorderen, waartoe deze ook werkelyk bevorderd is, als eene belooning voor de getrouwe vervulling van de kommissie, waarmede hy belast was. Generaal Paez gevleid door de vriendelykheid van den President, heeft de volgende proklamatie afgevaardigd, welke vervuld is met matige grondbeginzelen, en geene verdere commentatie behoeft.

José Antonio Paez, civil en militaire opperbevelhebber van Venezuela &c.

Venezuelanen!—Onze onheilen zyn ten einde gekomen: de Bevryder heeft onze stem in het midden van Peru gehoord en haast zich tot onze hulpe. Als een ware Venezuelaan en Caraquein zal hy U voorleggen de grootheid van zynen naam, de veelvuldigheid zyner diensten en zynen magtigen invloed als kenteekens van zyne liefde, en waarborgen voor uw behoud en uwe eensgezindheid. Hy heeft van de hand gewezen het diktatorschap hetwelke hem door een dankbaar volk in een afgelegen gewest was opgedragen; als een waardig burger was de hulpe, welke men van hem ten behoeve zyner geboorte plaats verderde, zyn eenigst doelwit. Onze broeder, onze vriend nadert ons met opene armen, om ons aan zyn hart te drukken.

Venezuelanen!—De luisterykste zoon van ons land en van onzen roem, de eerste held, voor zyne groote daden in het slagveld, komt terug met de zuiverste liefde om zyne wapen broeders te zien, en de plaatsen waar de eerzuilen van zynen roem staan te bezoeken. Zyne tegenwoordigheid zal ons geluk verzekeren. En verre van om afstand te doen van het civiele en militaire opperbevelhebberschap, hetwelk het volk my opgedragen had, is zyn oogmerk om my hierin met zyne raadgevingen, wysheid en diepe ervarendheid bytestaan, en om de onderhavige hervorming in eenen staat van volmaaktheid te brengen.

Maak U gereed om hem te ontvangen, gelyk het verdorde land den vruchtbaren dauw ontvangt, deze zegeningen zullen uwe verwachtingen te boven gaan. Bolivar was groot zelfs tot bewondering toe, en van heden af zal Venezuela hem onder de goden rangschikken. Verbant al uwe vrees en viert den teugel voor de uitboezeming van uwe zuiverste vreugde. Vertrouwt op myn gezag en wanneer dit niet genoeg zy, zoo bied ik U aan myn leven myne eer, ja zelfs myn bloed tot waarborg. Laat vreugde en blydschap elks hart vervullen en de plaats vervangen van alle geledene onheilen, welke Venezuela thans in de eeuwige vergetelheid moet begraven en deszelfs aandacht vestigen op den grooten man, wien wy onder ons weldra zullen aanschouwen.

Hoofd Kwartier te Valencia, den 15den December 1826.—16.

JOSE ANTONIO PAEZ.

Aan Mejufvrouw Maria Antonia Bolivar.

Myne Dierbare Vriendin!—Diego Iribarra is terug gekeerd van zyne kommissie, hy heeft den Bevryder in Bogota achtergelaten, van waar hy op den 25sten November naar Venezuela zal vertrekken.—Ik geloof dat hy reeds digt by ons is en ik verlang vurig naar het oogenblik van vreugde en blydschap, waarin ik hem met al myne vrienden in myne armen zal drukken. Hy komt met een hart vervuld van heil voor Venezuela en Caracas; hy zegt dat wy door onze genomene maatregels duizende onheilen afgewend hebben. Ik kan U niet uitdrukken hoe groot de voldoening is die hy my aanbiedt. Hy is over niets zoo zeer voldaan als over de zending van Ibarra. Deze komt als brigadier generaal aangesteld: zoo aangenaam was den Bevryder zyne zending.

Deel, zoo veel in uw vermogen is, deze tyding als de gelukkigste, aan allen mede. Niemand heeft iets te vreezen, daarvoor sta ik hem borg.

Ik geef U voorloopig hiervan kennis, om U en alle Venezuelanen te verblyden, gelyk ik doe; dat allen tevrede, blyde en verheugd zyn by het ontvangen in deszelfs geboorteplaats den teedersten vriend van Venezuela, den Bevryder van zyn land.—Ontvang mynen groet voor zoo vele blyde tydingen en de achting van uw onderdanigste dienaar en vriend,

JOSE ANTONIO PAEZ.

Valencia, 15den Dec. 1826.

Met de aankomst van een vaartuig uit Cumarebo vernemen wy dat Z. E. den Bevryder Bolivar op den 16den dezer te Maracaybo was aangekomen, en dat hy van voornemen is te Coro op den 22sten te zyn om zynen weg naar Puerto Cabello verder voortezetten.

Proclamatie van den Bevryder.

Venezuelanen!—De roem uwer dappe-ren is reeds bevlekt met de misdaad der broedermoord! is dit de kroon, verschuldigd aan het werk van uwe deugd en uwe dapperheid? Ligt niet op uwe armen die met den vadermoord bezoedeld zyn, verdelg het vaderland niet! verhoor de stem van uwen broeder en medgezel, vóór dat gy als het laatste uwer offerhande, het bloed het welke de hand der tyrannie ontgaan is en hetwelke de Hemel behoed heeft ter ondersteuning der Republiek van helden, opoffert.

Venezuelanen!—Ik geef U plegtiglyk myn woord dat er eene vergadering van het volk zal gehouden worden om bedaardelyk over hunne welvaart en hunne souvereiniteit te overwegen. Gy zult welhaast, ja zelfs vóór het einde van dit jaar geraadpleegd worden, om te verklaren op welken tyd, welke plaats en welke wyze de groote nationale konventie zou moeten plaats hebben. Daar zult gy zonder weerhouding uwe souvereiniteit verkiezen; daar zult gy uwe grondwetten bekend maken; en als de eenige arbiters van uw lot zult gy datgene verkiezen, hetwelke het meest uwe welvaart kan bevorderen. Onbevooroordeeld door de genen die in gezag zyn, noch door eenig ander privaat persoon of zelfs door een gedeelte van het volk, zal de meerderheid der stemmen het souvereine ligchaam benoemen. Hy is een tyran die zich het regt van het volk aanmatigt en zyn gezag het werk der overweldiging.

Venezuelanen!—Ik nader U met het besluit om my tusschen uwe bajonetten en uwe borst te stellen. Ik verkies liever te sterven dan U onteerd te zien. Schande is erger dan tyrannie, om welke te ontkomen wy alles opgeofferd hebben. Ongelukkig zyn degenen die naar myne woorden niet luisteren en hunnen pligt verzuimen.!!!

Hoofd Kwartier van den Bevryder, Maracaybo 16den December 1826.—16.

BOLIVAR.

De *Etoile* van den 10den Oct. (een Fransch ministerieel dagblad en dus ten hoogste antiliberaal en intolerant) vermeldt dat op sommige plaatsen in Duitschland de beide secten van Lutheranen en Calvinisten zich vereenigd hebben, doch dat de reden van hunne vereeniging alleen bestaat in de hoogst mogelyke onverschilligheid van de Protestanten in stuk van Godsdienst, wie het thans niet meer kan schelen tot welke sekte zy behooren. Slechts wordt hun zorgvuldig de volks vooroordeelen tegen de katolyken nog bestendig ingeprent.

De Redakteurs van dit Fransch dagblad zyn echter kwalyk in de zaak onderrigt en wel met reden, wyl hunne alleen zaligmakende kerk hun verbiedt kettersche boeken te lezen en zy dus niet te weten kunnen komen dat het niet is eene groote onverschilligheid welke de Protestanten tot elkanderen doet naderen, maar wel de toeneming van kennis en beschaving, de heerschende geest van liberaliteit en het ter zyde stellen van dorre spitsvindige leerstukken waarmede de Protestantsche godgeleerden ten tyde der kerkhervorming zich veelal bezig hielden en die niet tot het wezenlyke van den godsdienst behooren.

's Gravenhage 9den Oct.—Een der voornaamste onderwerpen waartoe zich de zorgen van den Koning der Nederlanden bepaalt is het daarstellen van geschikte schoolgebouwen, eene zoo noodzakelyke behoefte voor het verbeterde school onderwys. Z. M. by een besluit van den 29sten Aug. heeft een krediet geopend van 100,000 gulden in het syndikaat van het zinkend fonds, uit hetwelke de commercieele autoriteiten eene leening kunnen ontvangen van 5 per cent. intrest voor het oprigten van schoolgebouwen, waar dezelve thans benoodigd zyn, of tot verbetering van die, welke er reeds bestaan.

By an arrival from Cumarebo, we learn that H. E. the Liberator Bolivar, had arrived at Maracaybo on the 16th inst. and that he intends to be at Coro on the 22d to proceed further to Puerto Cabello.